

Hullu VUOSI

ATTE
KALEVA

HULLU VUOSI

ATTE KALEVA

HULLU VUOSI

Teesejä paremman Suomen rakentamiseen

HULLU VUOSI
– teesejä paremman Suomen rakentamiseen

2 . uudistettu painos

© 2023 Atte Kaleva

Kustantaja: BoD – Books on Demand,
Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand,
Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-33-0124-5

*”Te aiheutitte tämän.
Katsokaa peiliin.”*

- Sauli Niinistö

SISÄLLYS

Kiitokset	11
Esipuhe.....	13
Suomen tarina.....	19
Onko maailma tullut hulluksi?	22
Mitä yksittäinen edustaja voi tehdä?.....	25
Näkymätön vaikuttaja.....	27
TURVALLISUUS.....	31
Geopolitiikan paluu.....	33
Suomalainen Venäjä-osaaminen	37
Venäjän traaginen tarina	39
Moskova ei vastaa	44
Ukrainan sota	47
Imperiumin etupiiri	52
Suomen tie Natoon.....	54
Natoon sopiva Suomi.....	59
Millainen maa on Nato-Suomi?	63
Suomettumisen varjo.....	70
Kotimainen puolustusvälineteollisuus ja huoltovarmuus	72
Uusi turvallisuusarkkitehtuuri.....	75

Euroopan uusi järjestys	77
Amerikkalainen dilemma.....	80
Suomalainen rajaturvallisuus	83
Vanhat vitsaukset	85
Sisäinen turvallisuus	89
Tunnetta ja todellisuutta.....	94
TALOUS	97
Hyvä yhteiskunta	99
Miksi talouden kuntoon saaminen on tärkeää?.....	102
Suomen talouden iso pulma.....	106
Hukattu vuosikymmen	110
Demografinen haaste.....	112
Hyvä ja paha maahanmuutto	114
Kotoutumisen rimanalitus	119
Rakenteelliset uudistukset.....	121
Vietetäänkö suomalainen kulutusjuhlia?	125
Tanskan malli.....	129
Kansankapitalismi.....	131
Arjen kustannukset.....	133
Ajopuu vai lastu laineilla.....	140
Teesejä tulevaan	144
Suu säkkiä myöten	149
VAPAAUS, DEMOKRATIA, KANSALAINEN.....	153
Hyvän puolella pahaa vastaan.....	155

Demokratian uhat	158
Minä – kansalainen.....	159
Vapauden ihanne	163
Demokratiaa Afganistaniin	166
Kehitysyhteistyö – jalon ihmisen takuu.....	171
Ukrainan jälleenrakentaminen.....	176
Eurooppalaista demokratiaa.....	178
Woke ja muita lieveilmiöitä.....	184
Ismien pakkopaidassa	188
Demokratian puolustajat	190
KATSE ETEENPÄIN	195
Suomen suunta	197
Turvallinen Suomi.....	198
Taloudellisesti vahva Suomi.....	200
Vapaiden ihmisten vapaa isänmaa.....	202
Henkilöhakemisto.....	205

KIITOKSET

Tämä kirja ei olisi tullut valmiiksi ilman pitkäaikaisen ystäväni, eduskunta-avustajani ja työparini Kati Martinsonin panosta. Olen tehnyt Katin kanssa pitkään yhteistyötä politiikan eri tasoilla, mistä on ollut valtavasti hyötyä aloittaessani eduskuntatyöni. Työtapamme on ehtinyt hioutua hyvin yhteensopivaksi, jatkuva poliittisen tilannekuvan päivitys ja siitä johdettu faktoihin pohjautuva analyysi auttavat yhteisen näkemyksen muodostamisessa. Suuri kiitos Katille myös siitä, että jaksat jatkuvasti haastaa ajatuksiani.

Toinen poliittista ajatteluani rakentavalla tavalla haastanut henkilö on niin ikään hyvä ystäväni, kirjailija ja ajattelija Jussi K. Niemelä. Kiitos Jussi siitä, että et hyväksy älyllisesti löysää argumentointia, itseltäsikään! Haluan mainita myös Pekka H. Mäkelän, jonka kanssa keskusteltuani tunnen itseni aina älyllisesti virkistyneeksi. Kiitos myös kaikille niille edustajakollegoille, joiden kanssa olen keskustellut politiikasta ja joilta olen saanut oppia paljon.

Kiitos tekstin kommentoimisesta käsikirjoitusvaiheessa Samuel Schubakille, samoin kuin isälleni Timolle, jonka kanssa olemme yhdessä seuranneet politiikkaa lapsuudestani asti. Teidän ansiostanne kirjasta tuli paljon parempi. Kaikki kirjan virheet ovat luonnollisesti omiani.

Suurin kiitos kuuluu kuitenkin rakastavalle vaimolleni Leilalle, joka on mahdollistanut keskittymisen käsikirjoituksen hiomiseen hoitamalla ihania lapsiamme Vilhoa ja Ella-vauvaa.

ESIPUHE

Nousin eduskuntaan kesken vaalikauden syksyllä 2021 Juhana Vartiaisen tilalle hänen tultuaan valituksi Helsingin pormestariksi. Ensimmäisen kauden pätkäkansanedustajan rooli on haastava, siinä hypätään liikkuvaan junaan ja useimmat isot asiakokonaisuudet ovat jo päätösprosessissa eri vaiheissaan. Eduskuntaryhmän jäsenet myös toimivat eri valiokunnissa ja muissa tehtävissä, eikä laajaa nimitysrulettia ole tässä vaiheessa mielekästä käynnistää uudelleen.

Pohdin heti aluksi, miten parhaiten käyttäisin aikani jäljellä olevalla vaalikaudella. Yhtenä keskeisenä teemana näin oppimisen. Halusin oppia nopeasti miten järjestelmä toimii, miten asiat etenevät ja miten niihin vaikutetaan. Toisaalta halusin perehtyä asioihin, joita pidin tärkeinä. Tärkeää oli myös valita sopiva ja pätevä avustaja. En tarvinnut sihteeriä, vaan poliittisen avustajan ja työparin. Olinkin iloinen, kun sain avustajakseni Kati Martinsonin, jonka kanssa olimme jo pitkään toimineet Helsingin kaupunkipolitiikan kentällä. Perehdyin yhdessä Katin kanssa erityisesti ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan, Venäjään ja sisäiseen turvallisuuteen. Samalla syvensin osaamistani aiemmin tutuista teemoista. Ratkaisu osoittautui toimivaksi. Muutokset ovat nopeita ja niiden ymmärtäminen edellyttää laajempien kokonaisuuksien ja teemojen hahmottamista. On hyvä ymmärtää asioiden taustaa ja logiikkaa, koska se auttaa näkemään myös tulevaan liittyviä mahdollisuuksia.

Suomen tarina kaipaa uudistamista. Emme olleet ruotsalaisia, emmekä halunneet tulla venäläisiksi, joten suomalaisuuden pioneerit päättivät alkaa hahmotella

suomalaisuutta: kieltä, kulttuuria, autonomiaa ja lopulta itsenäistä valtiota. Suomea ei kansakuntana ollut olemassa, kansallishenki piti luoda. Kansallisen heräämisen voi tiettyssä mielessä katsoa alkaneen jo Mikael Agricolan ajasta ja suomen kirjakielen luomisesta, mutta viimeistään 1800-luvun puolivälissä perustetut kansakoulut palvelivat suoraan uuden kansakunnan syntyä. Autonomisen suuriruhtinaskunnan oma valuutta, oma virkakunta ja oma lainsäädäntö auttoivat muodostamaan käsitystä suomalaisuudesta. Sivistystyö jatkui taiteen ja kulttuurin kultakaudella 1800-luvun lopulla, suomalaiset taidemaalarit, säveltäjät, muusikot ja kuvanveistäjät saavuttivat kansainvälistä mainetta. Ajatus Suomesta kansakuntana vahvistui ja itsenäisyyden prosessin ensimmäisiä askelia otettiin kuin huomaamatta. Kultakausi päättyi sortokauteen ja venäläistämisyrittäksiin, joita vastustettiin sekä laillisin että laittomin keinoin. Yhteiskunta kuohui.

Venäjän bolševistiseen vallankumoukseen liittyen punaiset agitaattorit kiersivät myös Suomen alueella lietsomassa kapinahenkeä. Vastanotto oli kohtuullisen laimea, ani harva torppareistakaan innostui radikaaleista ajatuksista. Venäjän vallankumous aukaisi kuitenkin Suomelle kapean ikkunan itsenäisyyteen. Silloinen valtionjohtomme käytti tarjoutuneen tilaisuuden taitavasti hyödyksi ja julistautui itsenäiseksi. Leninillä ei juuri tuolloin ollut oikeastaan muuta mahdollisuutta kuin suostua suomalaisten pyyntöön, sillä bolševikkien valta oli kaikkea muuta kuin vakiintunut. Myöntymällä itsenäisyyteen Lenin ajatteli pääsevänsä ainakin hetkeksi eroon yhdestä ongelmasta, Suomi kun seuraisi kuitenkin aikanaan emämaan vallankumouksen jalan-

jäljissä.

Punaisten agitaatio johti lopulta työväenliikkeen kapinaan ja vapaussotaan, joka muuttui pian sisällissodaksi. Sodan punaista terroria seurasivat voittajien kostotoimet ja 1930-luvun oikeistoradikalismien nousu. Sisällissodan haavat eivät olleet vielä ehtineet arpeutua, kun päädyttiin jälleen keskelle maailman mullistuksia ja mukaan toisen maailmansodan pyörteisiin. Meille se merkitsi talvisotaa ja jatkosotaa, jotka ovat pitkälle määrittäneet kansakunnan henkistä perintöä näihin päiviin saakka.

Sotien jälkeen Suomeen saapui venäläinen valvontakomissio, joka halusi varsin pikkutarkasti kontrolloida sitä, mitä Suomessa tehdään, mitä sanotaan ja miten sotaan syyllisiä rangaistaan. Pääministeristä presidentiksi noussut Juho Kusti Paasikivi surkutteli päiväkirjassaan sitä, kuinka hirmuista oli joutua puhumaan mustaa valkoiseksi. Vielä hirmuisempana hän piti vaa-
raa siitä, että rupeamme itse uskomaan pakon sanele-
miin valheisiin, sillä ”silloin menetämme kansamme
sielun”. Neuvostoliiton sotilaalliset intressit piti tinki-
mättä täyttää, mutta rahtuakaan pidemmälle ei Paasiki-
ven ajattelussa saanut mennä. Valvontakomission pois-
tuminen ei merkittävästi tilannetta muuttanut, Paasiki-
ven jälkeen valtaan nousi Kekkonen, joka ei Paasikiven
tiukkoja rajoitteita idänsuhteiden hoidossa kunnioitta-
nut. Alkoi suomettuminen, Suomi oli rähmällään. Suo-
malaista ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa sekä myös maan
sisäisiä kysymyksiä ohjailtiin pitkälti Moskovasta tai ai-
nakin neuvostokorttia käyttäen. Jälkisuolettuneisuu-
den rippeitä siivoamme edelleen historian lehdille. On-
neksi politiikan sukupolvenvaihdos on johtamassa sii-

hen, että vastuullisissa tehtävissä toimii entistä enemmän uuden ajan suomettumattomia päättäjiä.

Voidaan sanoa, että Suomen itsenäisyys on historiamme kuluessa ollut suhteellista. Itsenäistyminen ei ole yksittäinen teko tai julistus, vaan prosessi. Suomen itsenäistymisen prosessin keskeisiä taitekohtia ovat kansallisen heräämisen ja varsinaisen itsenäistymistoimen jälkeen olleet sodat, jälleenrakentaminen, Euroopan Unionin jäsenyys ja nyttemmin puolustusliitto Naton jäsenyys. Ne ovat askelia itsenäisyytemme polulla ja viimeistelevät itsenäistymisemme. Suomesta on tulossa aidosti itsenäinen, täysiverinen länsimaa. Sotia pidetään suomalaisten historiallisena voimannäyttönä hyvin perustellusta syystä. Huomiota olisi kuitenkin syytä kiinnittää myös maamme rakenteelliseen murrokseen. Suomi jälleenrakennettiin toisen maailmansodan jälkeen varsin nopeasti, maksoimme velkamme ja siirryimme agraariyhteiskunnasta moderniksi teollisuusyhteiskunnaksi. Onnistuimme sisulla rakentamaan ahkeruuteen ja korkeaan osaamiseen perustuvan menestystarinan. Tuo tarina kaipaa nyt jatkoa.

Haluan jatkaa kansanedustajana Suomen tarinan kirjoittamista. Huhtikuussa 2023 käydään eduskuntavaalit, joissa ratkaistaan Suomen suunta. Vaaleissa suomalaiset voivat äänestää muutoksen puolesta ja palauttaa Suomen oikealle raiteelle. Muutoksen vaihtoehtona on jatkaa velkaantumisen ja kiristyvän verotuksen tietä. Se johtaa kehityskulkuun, jossa hyvinvointiyhteiskunta vähitellen rapautuu ja lopulta edellytykset sen ylläpitämiseen loppuvat kokonaan. Vaalien jälkeen päättäjien on tarkasteltava julkisia menoja ennakoluulottomasti. Resurssit pitää ohjata tärkeimpiin kohteisiin ja samalla

Suomi oli kohdannut kriisin toisensa perään, kun Venäjä aloitti brutaalin hyökkäyssotansa Ukrainassa. Koko Euroopan turvallisuusarkkitehtuuri kaipasi kerralla uudistamista. Suomi ja Ruotsi hakivat puolustusliitto Naton jäsenyyttä.

Miten Suomen turvallisuus uusissa oloissa taataan? Miten vastaamme jo aiemmin syntyneisiin haasteisiin: sellaisiin kuin vuodesta toiseen pahemmin yskivä taloutemme ja kiihtyvä velkaantuminen, vapauksien vähittäinen kaventuminen tai demokratian kasvaneet haasteet?

Kansanedustaja Atte Kaleva kertoo miten Suomi saadaan takaisin oikealle raiteelle, talous kasvu-uralle ja kansalaisuus kunniaan. Kalevan analyysin mukaan Suomi on valtaviin muutosten edessä. Ovatko muutokset hyviä vai huonoja, riippuu Kalevan mukaan meistä itsestämme. Voimme katsella aitiopaikalta miten velkaantuva maa ajaa päin seinää. Tai sitten voimme siirtyä kuskin paikalle ja päättää itse tulevaisuudestamme ja kohtalostamme. Hullu vuosi on eletty ja on tekojen aika. On kansalaisten aika.

Atte Kaleva on helsinkiläinen kokoomuksen kansanedustaja. Hän on sotatieteiden maisteri ja naimisissa oleva kahden lapsen isä. Eduskunnassa Kaleva on tullut tunnetuksi ennen muuta turvallisuuspolitiikan osaajana.

